

Iubirea-I... așa de mare

Flavius Laurian Duverna

Iubirea-I... așa de mare

Iubirea-I... așa de mare
Ce-a avut-o Dumnezeu
Prezentând-o în jubileu
Prin Isus preț de salvare,
Și-i motiv de consacrare
Pentru sufletu-mi mereu.

Ea-mi trezește-n orice zi
Urechea, ca eu s-ascult
Peste-al veacului tumult,
Legea Sfântă de-a păzi,
Cuvântul, spre a-L trăi
Din iubire, tot mai mult.

Ochii, Ea, îmi luminează
Să-nțeleg că ne-ncetat,
Prin jertfirea ce S-a dat
Zilnic, se întruchipează
Și sufletu-mi-naintează
În ce-i sfânt și ce-i curat.

Ea e vectorul ce-aduce
Sufletul mereu mai sus
Către Domnul meu Isus,
În efortul sfânt și dulce
Pân'-la Golgota la cruce
Unde viața, Și-a depus.

Să-mi aducă mântuirea
A suferit pân'-la moarte;
M-a luat din căi deșarte
Să primesc neprihănirea
Ca să-mi aflu izbăvirea,
Din cruda, pustie noapte.

Nici odată, și nici când,
Nici în scumpa veșnicie
Cu-a ei sfântă bucurie,
N-oi avea vorbe putând
Nici prin elogii cântând,
Iubirea, de-a o descrie.

Numai Jertfa, și Calvarul
Ele, lumilor le-or povesti
Povești ce nu s-or sfârși,
Cât de crud a fost amarul,
Cât de mare a fost harul
Pentru om de-a-l mântui.

Strigătul ce-o să răsun
Ce prin Jertfa-I 'l-nțeleg
Și prin harul sfânt l-aleg,
C-a trecut peste genune,
Vestea, lumilor va spune
Din tot Universu' întreg.

Flavius Laurian Duverna